

GEDICHTJES

VOOR DE

KATHOLIEKE JEUGD,

DOOR

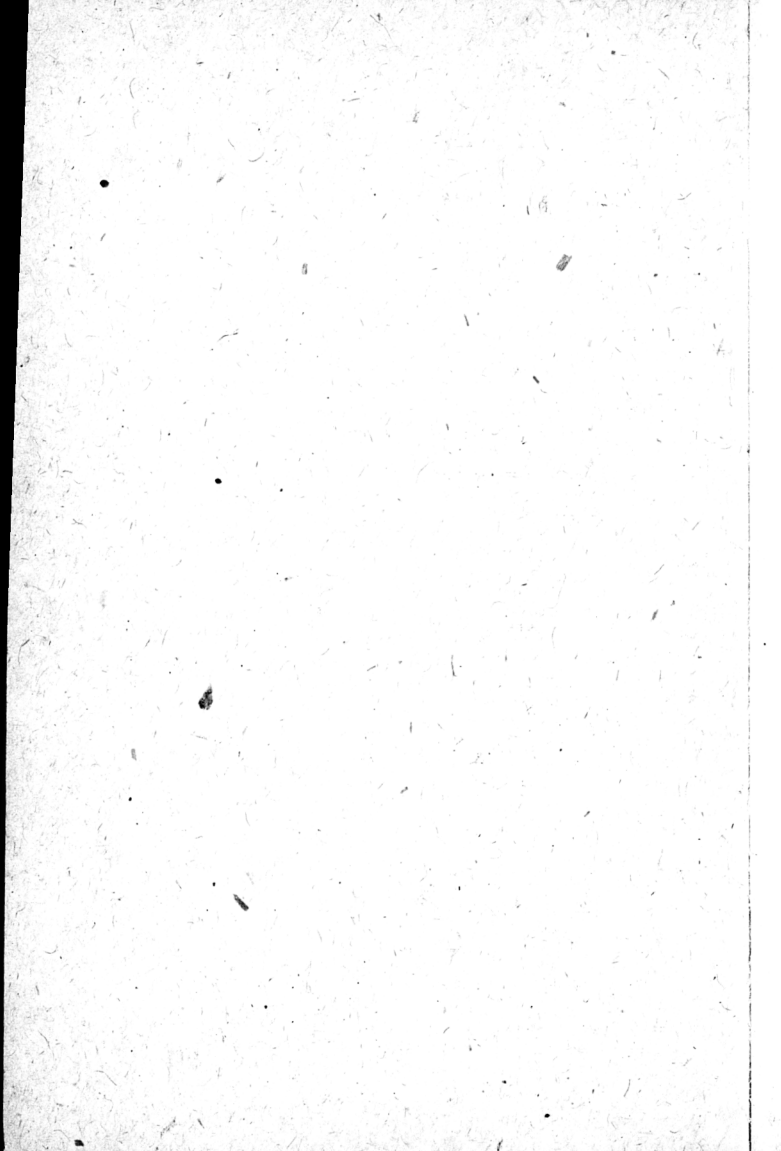
J. WATERREUS.

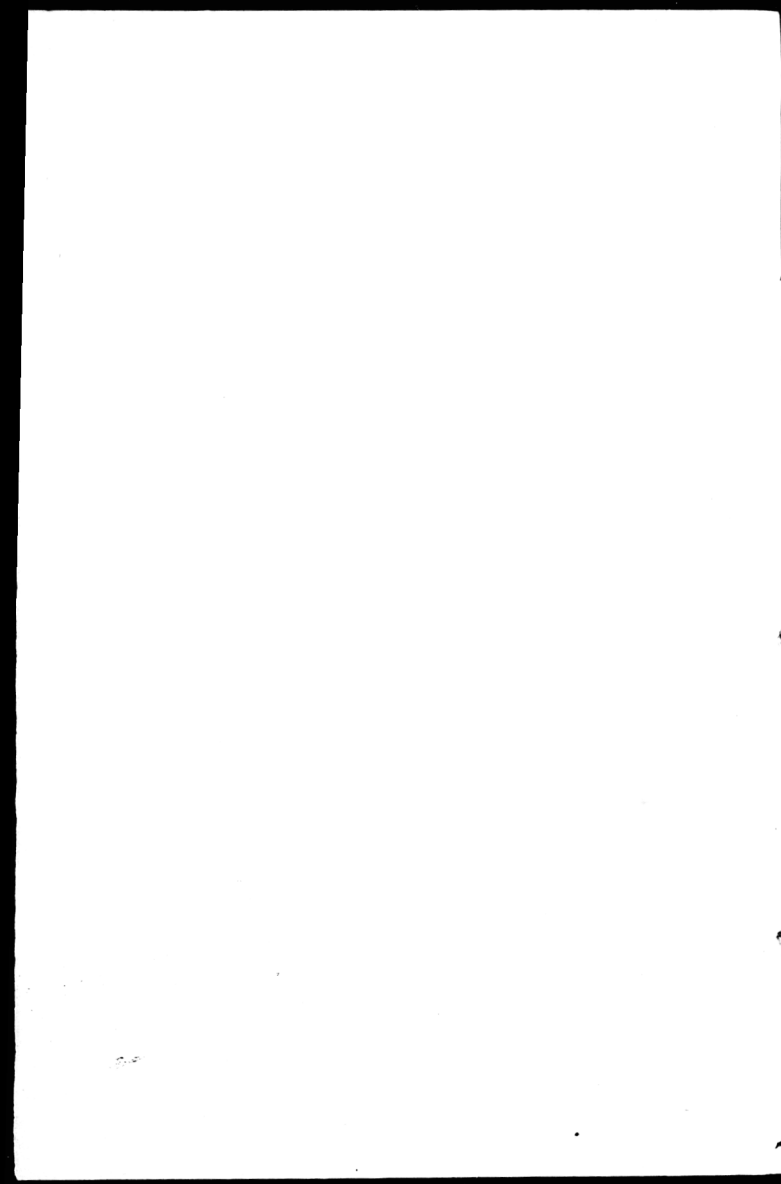
'S HERTOGENBOSCH.
J. J. ARKESTEYN & ZOON.

—
1868.

2

GEDICHTJES

VOOR DE

KATHOLIEKE JEUGD,

DOOR

J. WATERREUS.

's HERTOGENBOSCH,
J. J. ARKESTEYN & ZOON.

—
1867.

Bibliotheek
MINDERBROEDERS
WEERT.

1875

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

CHICAGO, ILL.

1875

VOORBERIGT.

De meeste Versjes, in dit Boekje voorkomende, waren bestemd om bij een herdruk in de Gedichtjes voor Katholieke Scholen en Huisgezinnen (*) opgenomen te worden. Bijzondere redenen hebben van dit plan doen afgaan. Zij verschijnen thans met eenige andere afzonderlijk onder den titel: Gedichtjes voor de Katholieke Jeugd.

Wijl het Boekje meer zijn plaats zal vinden in het huisgezin dan in de school heeft Schrijver niet noodig geacht de Versjes methodisch te rangschikken. Gelijk uit den inhoud blijkt is eene andere volgorde in acht genomen.

(*) Uitgegeven Rotterdam bij N. J. Verhoeff.

*Uit den aard en de strekking van de Gedichtjes
blijkt voldoende Schrijvers bedoeling met de uitgave
van dit Bundeltje.*

*Moge het gunstig ontvangen worden en veel
stichting geven!*

J. W.

ROERMOND, 17 November 1866.

GEDICHTJES
VOOR DE
KATHOLIEKE JEUGD.

I.

Het heilig Kruissteeken.

In den naam van God den Vader,
In den naam van God den Zoon,
In den naam des Heiligen Geestes,
Kniel ik voor des Heeren troon.

'k Vang mijn bidden, 'k vang mijn werken
Met het Kruis des Heeren aan;
't Is mijn groete bij 't ontwaken,
En mijn beê bij 't bedwaarts gaan.

Heilig Kruis, o welk vermogen
Hebt ge ontleend aan Jezus dood:
Gij verdrijft de hellemagten,
Voert ons in des Heeren schoot.

Heilig Kruis, laat me u aanschouwen
Met een steeds eerbiedig oog;
Voer mij, heilig Kruis, ach voer mij
Eenmaal zalig naar omhoog!

II.

Het Kindje Jezus.

Liever Kindje leefde er nimmer
Dan Maria's Godlijk Kind,
Dat het in aanminnheden
Ver van alle kindren wint.

't Daalde van den Hemel neder
Als een zwak, armoedig wicht;
Maar toch blonk het vergenoegen
Op zijn Godlijk aangezicht.

Jozef was zijn Voedstervader,
Trouw heeft hij het Kind gehoed;
Maar het Kindje heeft die zorgen
Door zijn liefdeblijk verzoet.

Minlijk Kindje, laat me U prijzen,
Biddend de oogen naar U slaan;
Groeije ik met de levensjaren
Ook in deugd en wijsheid aan!

Ja, ja, geef dit lieve Jezus,
Geef het, geef het Godlijk Kind:
'k Word dan ook bij God en menschen
Als Gij, Jezus lief, bemind.

III.

De Heilige Familie.

De Heilige Familie
Bezing ik in mijn lied.
De Heilige Familie
Versmâ mijn lofzang niet!

Gij Heilige Bewoners
Van 't nedrig Nazareth,
Gods Zoon, Maria, Jozef
Ik wijd U mijn gebed.

Geprezen, minnig Kindje,
Zoo wondervol gebaard,
Gods Engelen verkondden
Uw wederkomst op aard.

Gij daaldet van den Hemel
Den mensch ten zegen neêr;
Maar kruis en dood voor liefde
Schonk U het menschdom weêr.

Geloofd, gedankt, geprezen
Zijt Gij aanminnig Kind;
O word van alle menschen
Gekend, gediend, bemind!

Geprezen zijt Ge Moeder
Van 't heiligst Huisgezin;
Gods Zoon heeft U verheven
Tot Hemelkoningin.

Zie van uw troon daar boven,
Maria, op mij neer;
Beveel mij nu en immer
Aan Onzen Lieven Heer.

Geprezen zijt Ge Jozef,
Behoeder van Gods Zoon;
Maria's reine Bruïgom
Ik werp mij voor uw troon,
En bid U vol vertrouwen
Behoed, bescherm ook mij,
Opdat mijn wandel veilig,
Mijn einde zalig zij!

Gods Zoon, Maria, Jozef,
Aan U, wijd ik mijn lied;
Gij Heilige Familie
Versmâ mijn lofzang niet!

IV.

Meimaandsliedje.

Ontvang, beminde Moedermaagd,
De hulde, die ons harte waagt
U aan te bieden voor deez' maand,
Die ons den weg ten Hemel baant.

Wat zijn we U, Moeder, niet verplicht:
Uw ootmoed heeft ons opgerigt;
Toen Ge U voor 's Heeren Engel boogt
Hebt Ge enkel ons geluk beoogd.

Om 't levend Heil door U gebaard,
Verkreeg de in zonden treurende aard
Verwekking van den droeven dood,
Die ons de poort des Hemels sloot.

Daar denken wij nu, Moeder, aan,
Nu weêr natuur, den dood ontgaan,
In gras en kruid en plant herleeft
En groei en bloei herkregen heeft.

We ontrooven der natuur haar pracht,
Voor 't offer aan U toegedacht
En vlechten om uw beeld een krans
Van bloemen met den schoonsten glans.

We plaatsen U in 't offerlicht,
En 't biddend oog tot U gerigt,
Verkrijgen wij Uw voorspraak meer
Bij Jezus Christus onzen Heer.

Gij, Moeder, bij Gods troone staand'
Verwerve ons in deez' schoone maand
Ten loone van ons eereblijk,
Dat we eenmaal jublen in Gods rijk!

V.

**Meimaandslied voor de Leden van de
Broederschap van O. L. V. der Zieken,
opgerigt in de Kapel van O. L. V. in
't Zand bij Roermond. (1)**

Zie, de Mei is weer gedaagd!
In dit schoone jaargetijde
Zijn Uw kindren, Moedermaagd,
Over heel de wereld blijde:
Één van hart en één van zin
Prijzen zij U Koningin.

(1) In deze Kapel bevindt zich een mirakuleus beeld der H. Maagd, dat weinig minder dan vijf eeuwen oud is. Duizenden geloovigen komen hier jaarlijks in bedevaart heen en vereeren Gods moeder onder de titels van ONZE LIEVE VROUW IN 'T ZAND, *Hulp der christenen*, *Behoudenis der kranken*, enz. Krukken en banden, in de Kapel opgehangen, zijn zegeteekenen van wonderbare genezingen, die hier plaats gehad hebben.

Wij met zooveel gunst bedeed,
Gunst voor dit en 't andre leven,
Knielen bij uw wonderbeeld
Om U, Moeder, lof te geven;
Ja, wij jublen als om strijd
In de maand U toegewijd.

Uit den grond van zand en klei
Plukken we U de schoonste bloemen
Om U dankbaar in de Mei
Als der *christnen hulp* te roemen,
Als de *troost van 't lijdend hart*,
Als de *vreugd bij leed en smart*.

Zien wij als van ziekte en dood
De natuur in bloei herrezen,
Zoo ook, *Bijstand in den nood*,
Wilt Gij ons ten leven wezen:
Moeder van Behoudenis,
Dat vertrouwen wij gewis.

Schooner lof en eerekroon
Zullen we U ten dank bereiden;
Als der Kranken hulp betoon
Zullen we uwen naam verbreiden:
Klinke uw naam door 't gansche land
ONZE LIEVE VROUW IN 'T ZAND!

VI.

Eerlied tot den H. Jozef.

Heilge Jozef, uitverkoren
Om des Vaders eengeboren
Zoon te hoeden op deze aard;
Heilge Jozef, hoog geprezen
Wil me een trouwe leidsman wezen
Zoo als Gij uw Jezus waart.

Heilge Jozef, reine gade
Van de Maagd, die vol genade
Door den Engel is begroet:
Blijv' Gij immer mij ter zijde
En ik smaak ten allen tijde
Heilge vreê in mijn gemoed.

Heilge Jozef, stage zorgen
Zoo bij avond als bij morgen
Hadt Gij voor uw lieven veil:
Mogt mij ook uw hulpe wachten
Ligter valt mij dan 't betrachten
Van mijn aardsch en eeuwig heil.

Heilge Jozef, altijd goedig,
Liefdrijk, nedrig en zachtmoedig,

Schitterend door alle deugd ;
Doe mij altijd prijzlijk handlen,
Op het pad der deugden wandlen ;
Zij de godsdienst mijn geneugt !

Heilge Jozef, in Gods handen
Steldet gij de U dierbre panden
Toen Uw geest het stof ontvlood :
Wil mij Gode ook aanbevelen,
Doe mij in Gods liefde deelen
Heel mijn leven tot mijn dood.

Heilge Jozef, 's Heeren hoeder
Bruidegom van Jezus' Moeder,
Toonbeeld van regtvaardigheid,
In den Hemel hoog verheven,
Waar Uw lieven U omgeven,
Houd me ook daar een plaats bereid.

VII.

De Heilige Anna.

Heilige Anna, blijde Moeder
Van de reinste, schoonste Maagd !
Door uw trouwe moederzorgen
Hebt Gij aan den Heer behaagd :
In den Hemel vindt Ge uw loon
Bij Maria's lieven Zoon.

Heilige Anna! door uw deugden
Schittert Ge onder 't Heilgental,
Troont Gij aan Maria's zijde,
Waar ik U begroeten zal
Als ik zonder zondenvlek
Bij mijn sterven van hier trek.

Heilige Anna! veel vermogend
Is uw voorspraak bij den Heer,
Daarom kniel ik, groote Heilige
Biddend voor uw beeldtnis neer;
Help mij door uw smeekgebeên
Veilig door dit leven heen.

Heilige Anna, wil ook smeeken,
Dat ik wandele in de deugd
En eens kome na dit leven
In de zaalge Hemelvreugd,
Waar de Heer in glorie troont
En Gij, Moeder, zijt gekroond.

VIII.

De Heilige Joannes.

Joannes preekte boete
Met woord en met de daad,
Joannes heeft het zoete
Des levens diep versmaad.

Zijn spijs was wilde kruiden,
Zijn woning de woestijn,
Zijn kleed van ruwe huiden:
't Kon wel niet minder zijn.

Zijn roepstem ter bekeering
Doorklonk de woestenijs;
„Doe boete!” was zijn leering:
„Het Godsrijk is nabij.”

Aan 's Heeren dienst verbonden,
Als voorbô van Gods zoon,
Bekampte hij de zonden,
Ontzag hij rang, noch troon.

Gods eer was al uw streven,
Getrouwe Boetgezant,
Gij hebt daarvoor uw leven
In 's levens bloei verpand.

Uw dood schonk U de kroone
Van 't jublend Heilgenkoor
En heersching met Gods Zone
Alle eeuwen, eeuwen door.

Voor anderen zij dan 't zoete
Van 's werelds schat en eer;
Wij kiezen ons de boete
Naar uw en 's Heilands leer.

Joannes, in uw hoede
Bevelen wij ons aan,
Opdat wij steeds ten goede
En eens ten Hemel gaan.

IX.

De Heilige Hippolytus,

PATROON DER STAD DELFT.

Toen Romes ongeloof het Christendom deed beven,
Als haar verblinde haat den dienaar Christus' trof,
Gaf jublend menig rei van Martelaars het leven
Voor 't Zaligmakend Kruis, tot 's Heeren eer en lof.

Zoo'n dappre waart ook Gij, Patroon te dezer stede
Zoo waardiglijk vereerd, Gij zaalge Hippoliet!
Wat poging werd gewaagd, wat voorstel men u dede,
Gij bleeft getrouw aan God en spaardet 't ligchaam niet.

Besloten voor het kruis den wreedsten dood te tarten
Zoo werd vergeefs uw trouw op harde proef gesteld:
Uw ligchaam werd verscheurd, en onder zoo veel smarten
Hebt gij uw God geloofd, met vreugd zijn Naam vermeld.

't Ontstak de woede meer; na 't wreedelijk verscheuren
Door paarden, voortgezweept met aangestoken lont,
Liet men langs straat en plein uw dierbaar ligchaam sleuren,
En liet men zelfs geen lid uws ligchaams ongewond.

Maar 't bloed der Martelaars het was ten allen tijden
De heilfontein wier vocht een harden grond doordrong,
Zoo ook met Delfts Patroon, wiens kloek en moedig lijden
In 't eind de beulen zelfs tot Christus' Kerke dwong.

Zoo zaligt dus de dood der trouwe Godsgetuigen
Den ruwen Heiden zelfs, eerst spottend met hun pijn:
Wat zult Gij, Schutsheer dan, voor wien wij nedrig buigen,
Wat zult Gij niet voor ons een trouwe voorspraak zijn.

X.

De Hellige Cecilia.

Heilge Maagd Cecilia,
Patrónesse der Koristen,
Voorbeeld van geloof en trouw,
Waakzaam tegen Satans listen,
Sterk bij allen levensstrijd,
U is deze zang gewijd.

Gij, bekeerd tot Christus' leer,
Van zijn liefde heel doordrongen,
Gij hebt 's Heeren roem en lof
Met bazuin en luit bezongen,
En, hoe ook bekoord, gekweld,
Jubelend Gods lof vermeld.

Wij ook danken 't waar Geloof
En nog meerdere gunstbewijzen
Aan den goeden, lieven God;
Mogen wij Hem daarvoor prijzen,
Met zoo blijde erkentelijkheid,
Als Gij Hem hebt toebereid.

Gij, gemarteld tot den dood,
Hebt des Heeren gunst geprezen;
Geef, dat wij geen ongeval,
Dat wij zelfs den dood niet vreezen,
En met 's Heeren gunsten blij
Levén, sterven zoo als Gij.

Heilge Maagd Cecilia,
In den Hemel zijn uw zangen
Door het koor der Heiligen Gods
Met verrukking opgevangen;
Opgevoerd tot 's Heeren troon
Schonken ze U der Zaalgen kroon.

Geef nu, Maagd en Martlares,
Dat ook onze jubelklanken
Stijgen naar de Hemelzaal,
En wij Gode loven, danken
Met het jublend Zaalgenkoor,
De eeuwigheid der eeuwen door!

XI.

De Heilige Ursula.

Aan 't hoofd van een heldinnenschaar,
Die voor geloofstrouw doodsgevaar
Een gruwbre kwelling tartte,
Staat Ursula, een Christen Maagd,
Aan Christus, dien zij ziet belaagd,
Verkleefd met ganscher harte.

Zij had kortstondig aardsch genot
Ontvloden, om haar Heer en God
Te dienen en te minnen;
Haar streven was de lieve jeugd
Door Christus' leer en Christendeugd
Voor 't Hemelrijk te winnen.

Omgeven van een breeden kring
Van maagden, die als volgeling
Sint Ursula behoorden,
Ziet zich de Christen-Maagd verrast:
De sterke boeit de zwakke vast,
Bij vloek en lasterwoorden.

De schare volgt Sint Ursula,
Zij bidden, smeeken om genâ,
Maar ijdel is haar bede:
Ook zij, zij worden voortgesleurd,
Maar moedig 't hoofd omhoog gebeurd,
Gaan ze in verrukking mede.

Een moordschavot staat opgerigt:
Niet een der kloeke Maagden zwicht,
Zij allen, allen sneven.
Sint Ursula, reeds voorgegaan,
Biedt haar den palm des vredes aan
In 's Hemels schoone dreven.

Van daar houdt ze ook het oog gerigt,
Op de Orde haar ter eer gesticht;
En de edle Maagdenscharen,
Aan God en 't heil der jeugd gewijd,
Zij zal haar na des levensstrijd
Gods glorie openbaren.

XII.

Lofzang tot den H. Franciscus de Sales.

Lof, Franciscus, eer en lof,
Met den glans van gouden stralen
Zie ik U in 't Hemelhof,
Juichend met Gods Heilgen, pralen:

Daar geniet Gij eeuwge vreugd
Voor uw onschuld, voor uw deugd.

Reeds als knaapje zag men U
Naar de wet des Heeren leven,
Om wiens hoogen troon Gij nu
Met de Heilgen Gods moogt zweven:
Zochten andren aardsch genot,
Gij, Gij vindt uw vreugd in God.

Rijk bedeed met kunde en schat
Gingt gij roem en grootheid tegen,
Maar op 't bloemrijk, breede pad
Is geen ware roem gelegen:
„Weg, weg,” spraakt Gij „hoovaardij;
Geef, Heer, dat 'k uw dienaar zij!”

'k Zie, als Priester, U Gods woord
Met Apostlengloed verkonden;
'k Zie U gaan van oord tot oord,
In des Heeren dienst verslonden;
'k Zie U ook met Bisschopsstaf
Nedrig wandlen tot aan 't graf.

Zoo, zoo hebt Gij 's Heeren lof
En het eeuwig loon verworven:
Zalige van 't Hemelhof,
Als ik eenmaal ben gestorven,
Bid dan, bid dan ook voor mij
Dat ik met U zalig zij!

XIII.

De Heilige Martelaars van Gorcum.

Martelaren,
Heldenscharen,
Die te Brielle uw leven liet,
En de waarheid
In haar klaarheid
In het rijk der Zaalgen ziet,
Martelaren,
Heldenscharen,
O versmaadt deez' smeekebeê niet.

Toen hervorming
Bij bestorming
Kerk en altaar had vernield,

En de roede
Van haar woede
Dreigende geheven hield,
Heeft ze in blijheid,
Om haar vrijheid
U onnooslen wreed ontzield.

Heilge lijdens,
Kloeke strijders
Voor de ware godsdienstleer,
Bloedgetuigen,
Ziet wij buigen
U ter eere biddend neer:
Wilt ons geven,
Dat wij leven
Trouw als Gij aan God den Heer.

Geve uw bede
Ook den vrede
Weder aan 't verdoold gemoed:
De verblinden
Doet hen vinden
Hem, die door het kostbaar bloed
Van zijn wonden
Voor de zonden
Van de wereld heeft geboet.

Martelaren,
Ziet wij staren
Op uw bloedige offerand:
Nederlander
Met elkander,
Op het naauwst met U verwant,
Durf ik wagen
U te vragen
Zegen voor ons Vaderland.

XIV.

Smeebede tot den H. Rochus.

Heilige Rochus, hulp der kranken
Aan uw hulp en bede danken
Duizendtallen hun behoud:
Die geloovig naar U staren
Hebben, ook bij pestgevaren,
Niet vergeefs op U vertrouwd.

Toen Gij nog op aard verkeerend,
Jezus in de naasten eerend,
Zieken ter verpleging zocht,
Zijn door uwe hulpbetooning
In zoo menige arme woning
Wondren van behoud gewrocht.

Wondren wrocht Gij van herstelling
Bij de vreeselijke kwelling,
Die ons schrik in 't harte jaagt,
Nu Gij voor Gods troon gebogen,
Meer nog met ons lot bewogen,
Gods erbarming voor ons vraagt.

Maar, ach help ons zielerampen,
Help ons die het eerst bekampen,
Sta ons Heilige daarin bij:
Laat ons dit niet ijdel smeeken,
Wil voor ons bij Gode spreken,
Dat ons einde zalig zij!

XV.

Het Allerheiligenfeest.

De Kerk viert heden 't Heiligenfeest,
Stelt u dan, Christnen, in den geest,
Het Hemelrijk voor oogen:
Daar ziet gij Jezus op zijn troon,
Maria, naast haar lieven Zoon,
Door 't glansrijkst licht omtogen.

De Vadren van het Oud Verbond,
De Apostlen, die door 't wereldrond
De leer des heils verbreidden,
Zij jublen met het Englen heir
En knielen voor den Schepper neêr,
Wien zij hun lof bereiden.

De Onnooslen, eens zoo wreed vermoord,
De Kluisnaars, die het eenzaamst oord
Voor 's werelds vreugd verkozen,
Zij allen zijn in 's Hemels vreugd
En doen nu onder 't zoetst geneugt
Hun lofgezangen hooren.

Daar juicht ook de edle Maagdenschaar,
Die zich in 't bloeiendst levensjaar
Den Hemelkoning wijdde;
Daar jubelt heel het Zaalgenkoor
En 't klinkt het ruim des Hemels door:
't Is heden feestgetijde!

De Kerk bereidt dit feestgetij,
En daarom, daarom jublen wij
Van daag het feestlied mede,
In hope, dat het Heilgental
Ook ons een feest bereiden zal
In 't land der zoetste vrede.

Kom, heden dan, met blijden geest,
Van daag, op Allerheilgenfeest,
Het oog tot Hen verheven!
Dan smeecken Zij te zamen God,
Ook ons het eeuwig zoet genot
Der Heiligen te geven.

XVI.

Loflied tot het kindje Jezus.

Kindje Jezus, in een stal
Uit een arme Maagd geboren,
Schoon Gij God des Hemels waart
Hebt Gij de armoe meer verkoren
Dan de grootheid dezer aard,
Die meer ramp dan vreugde baart.

Kindje Jezus, die al vroeg
Naar Egypte moest ontvlugten,
Doe ons vlieden alle kwaad,
Doe ons booze vrienden duchten,
Dat wij, van verleiding vrij,
Schuldloos wandlen zoo als Gij.

Kindje, door de Moedermaagd
In den Tempel opgedragen,
Wij ook geven U ons hart;
Zie toch, zie met welbehagen,
Minlijk Kindje, God en Heer,
Op ons offer zegnend neêr.

Jezus, lief en godlijk Kind,
Die reeds in uw kinderjaren,
Aan de leeraars van de wet,
's Heeren wetten gingt verklaren,
Ach doordringt ons van Gods woord
En voer ons in godsvrucht voort.

Godlijk Kindje, doe ook ons
In de lente van ons leven
Groeijen in verstand en deugd;
Mogen we immer voorwaarts streven
Op den weg door U bereid,
Die ons voert tot zaligheid.

XVII.

Het Angelus-Klokje.

Elke ochtend-, middag-, avondstond
Wordt, Christenen, u aangekond:
En 't bedeklokje, dat dan luidt
Noodt minzaam u tot bidden uit.

De blijde tijding wordt herdacht,
Die de Engel aan Maria bragt,
En daarom volgt de beê zoo zoet:
Maria, Moeder, wees gegroet!

„De Heere doe wat Hem behaagt”,
Was 't onderworpen woord der Maagd;
Van daar wordt blij tot Haar verzucht:
Gezegend is uw Heilge vrucht!

En 't Woord werd vleesch: knielt, Christ-
nen, knielt,
Met eerbied voor de Maagd bezielde;
Maar hoor hoe reeds de beê ontvlood:
Bid, Moeder, voor ons tot den dood!

Ik volg uw wenk, gewijde klok,
Maar Hij, die 't grootst geheim voltrok,
In 't Moederschap der Heilge Maagd,
Hij geve ons wat Maria vraagt.

XVIII.

Het Scheepje van Petrus.

Hoe fel en bang de stormen loeijen,
Wat zwarte wolken zamengroeijen,
Als zonder vrees voor klip en rots,
Ook bij het ruwste golfgeklots,

Blijft Petrus' scheepje rustig varen,
Het kent geen onheil, vreest geen baren,
Het houdt als bij de zoetste vreê,
De zeilen op, in volle zee.
En kliefde soms het licht de wolken,
En vingen 's afgronds diepe kolken
Een rijke vloot van schepen op,
Sint Petrus' schip hield vlag in top.
Blijf, Pius, dan ook moedig varen,
Al bruisen weer de woeste baren
En dreige op nieuw een hooge vloed:
Geen vrees, geen vrees, maar hoop en moed!
De stormwind zal al ras bedaren,
De Hemel zal weêr 't bootje sparen
Het ongeloof ten smaad en schand,
Uw hulp is in Gods Vaderhand.
Laat Satan met zijn volgelingen
Uw vaartuig, Pius, woest bespringen,
Een bliksemschicht daalt hun ten straf
Verdelgend van den Hemel af.
Laat boosheid wikken en beramen,
Zij zal zich immer zien beschamen,
Ja, ook al woedt de felste orkaan,
Zal Petrus' scheepje niet vergaan.

XIX.

Een drietal Offerbeden.

Uw evenmensch smeekt om erbarming,
Hij heeft gebrek aan brood en vuur:
Ontferming! is zijn beê, ontferming,
Weet rijken, ach, 't is alles duur!
Schenkt, schenkt met milde hand uw gaven...
De hongrigen, die gij voedt,
De dorstigen, die gij zult laven,
Zij smeeken, dat de Heer uw hoed',
Dat kommer u noch de uwen krenke,
Dat 's Hemels gunst u steeds omzweev',
De Heer u uwe gift herschenke
En gij eens eeuwig zalig leev'!

Blijft, bid ik, ook niet onbewogen
Voor kleinen, als om niet te koop.
Zij smeeken u: „Hebt mededoogen,
We ontvangen dan den Heiligen Doop.”
O ja, schenkt leven, voedsel, leering
Den kleinen van 't Chinesche rijk,
Die 't offer worden van ontbering
En wentelen in draf en slijk.

Een aalmoes ! en die dure panden
Zij worden van den dood gered,
En dankend heffen zij de handen
Voor u ten Hemel in gebed.

Nog ééne beê: de Paus van Rome,
De hoogvereerde Priestervorst
Wil, dat gij hem ter hulpe kome
Daar Piemont hem berooven dorst.
Beschaamt gij door uw milde gaven
De boosheid, die het Erfgoed schond,
Vereent u met de rij der braven
Tot lidmaat van den Pius-bond.
Gods vloek rust reeds op de onverlaten,
De schenders van het heiligst regt:
Gods zegen blijft in ruime maten
U, Petrus kindren, weggelegd.

XX.

Bij de H. Kommunie.

Lieve Jezus, Hemelkoning,
Neem mijn harte tot uw woning
Vestig er uw Zetel in:
Vrijgesproken van de zonden
Wil ik met U zijn verbonden,
Door de reinste, trouwste min.

Lieve Jezus, U te ontvangen
Is mijn innig zielsverlangen,
Daal dan in mijn harte neêr,
Wees het leven van mijn leven,
Wil mij U ten spijsze geven,
Kom dan Jezus, kom dan Heer!

Kom, o kom mijn ziele binnen,
Heel mijn hart en al mijn zinnen
Heb ik, Heer, op U gericht:
Kom en deel U aan mij mede,
Kom dan Jezus, God van vrede
Op den zetel U gesticht!

Kom, kom Jezus, levensader!....
Maar, wat dank! Gij kwaamt mij nader,
Door des Priesters hand geleid.....
Zalig zoet, ik proef uw smake:
Dat ik nu van liefde blake,
Leve tot in eeuwigheid!

XXI.

Na een retraite gehouden voor de bezochten eener Vincentius- Vereeniging.

Op het plechtig Eeuwgetij
Van Vincent, den vriend der armen,
Wilde God, in liefde groot,
Onzer ziele zich erbarmen:
Voor die gunst van zijn gena
Jublen wij 't Alleluja.

't Oordeel Gods, de straf der hel
Deed ons voor de toekomst beven:
Maar de zonden zijn berouwd
En de schulden zijn vergeven:
Voor dat blijk van zijn gena
Jublen wij 't Alleluja!

's Heeren liefde is onbegrensd:
Ons, nog straks der zonden slaven,
Heeft Hij, met zijn Vleesch en Bloed
Willen spijzen, willen laven:
Voor dat wonder van gena
Jublen wij 't Alleluja.

Ziet de wereld in haar waan
Op ons, armen, smadend neder:
Gij, o Jezus, arm als mensch,
Gij bemint den arme teeder:
Voor dien zegen van gena
Jublen wij 't Alleluja.

Naar den Hemel staart ons oog:
Daar is alle leed vergeten:
Jezus zal ons in zijn rijk
Als zijn kindren welkom heeten:
In de hoop op die gena
Jublen wij 't Alleluja.

Zoo dan sluit dit feestgetij,
U, Patroon, ter eer gehoûen:
Mogten wij, Vincentius,
Jezus' glorie eens aanschouwen
En dan Jublen vol gena
't Englenlied Alleluja.

XXII.

God.

Er is een God, een Schepper, Heer
Van alles wat bestaat,
Er leeft een God, in 's Hemels sfeer,
Wiens oog door licht en duister gaat;
In hem werkt alle wondermagt:
't Heelal is door Hem voortgebracht.

Er is een God, Hij stuurt de zon,
De sterren en de maan
Van toen haar aller loop begon,
Bij 's werelds eerste ontstaan;
De glans in 't firmament verspreid
Is schaduw van zijn Majesteit.

Er is een God, der bloemen pracht
Is maaksel van zijn hand:
Wie anders schonk de levenskracht
Aan mensch en dier en plant?
Wiens stem spreekt in den bliksemstraal?
Wie stelt der zee en grens en paal?

Er is een God zoo rijk als goed,
Hij lenigt allen nood:
Hij schenkt aan velen overvloed,
Aan allen 't daaglijksch brood;

Hij is het, die het muschje kleedt
En 't kleinste wormpje niet vergeet.

Er is een God, bedenkt het wel,
Gij zondaars, die hem vliedt;
Er is een God, maar ook een hel,
En betert gij u niet
Dan zal die plaats van straf en pijn
In eeuwigheid uw woning zijn.

Er is een God, een Schepper, Heer,
Hij is der braven vriend,
Hij mint zijn kindren allen teer,
En die Hem eert en dient,
Verheugt zich eens in 't zoetst genot,
Vereend met U, o groote God!

XXIII.

Heer, uw wil geschiede!

Heer, mijn God, uw wil geschiede!
Dat uw wijsheid vrij gebiede,
'k Zal U onderworpen zijn:
Alles zal mij zegen wezen,
Immer zal uw wil geprezen
En vereend zijn met den mijn'.

Neen, o Heer, ik zal niet wagen
Morrende het juk te dragen,
Dat Ge mij te torschen geeft:
Mogt ik immer het beseffen,
Dat, als ramp en leed mij treffen,
't Wis mijn best ten oogmerk heeft.

Zie, o Heer, mijn willig harte, —
Maar bij onspoed en bij smarte
Spreek ik als uit andren mond;
Daarom geef mij moed en krachten,
Leid Gij altijd mijn gedachten
Tot mijn laatsten levensstond.

Laat me uw wil als heilig prijzen,
Laat me U immer loven, prijzen,
Juiche ik immer dankbaar, blij;
Dat uw wijsheid, Heer, gebiede,
Dat uw heilge wil geschiede,
Wat mijn deel op aarde zij!

XXIV.

**Afscheidsgroete aan de Pauselijke
Zouaven.**

Vaarwel, manhafte jongelingen,
Ontrukt gij u aan dierbre kringen,
Een rijke schat van zegeningen
Volge u op reis ter eeuwge steê!
Gaat moedig u ter krijgsveld wijden
Om voor het heil der Kerk te strijden,
Gaat haar van boos geweld bevrijden,
Bevestigt haar in rust en vreê.

De middeleeuwen kunnen roemen
Op strijders, die 'k eer heilgen noemen
Dan met verblinden vloeken, doemen
Of smaden en belastren zal:
Maar jongelingen, aangedreven
Door godsvrucht en het heilig streven
Voor Kerk en Paus hun bloed te geven,
Die roem, die eer ik bovenal.

Hun togt gaat niet naar verre stranden
Om 't Heilig oord der Morgenlanden
Te ontrukken aan de woeste handen
Van ongelooft en Christenhaat:

Hun roemzucht is de Tiberboorden,
Waar snoodaards vaak den vreê verstoorden,
Weer dreigen met op nieuw te moorden,
Te hoeden voor dien droeven staat.

Die taak is zwaar voor u, Zouaven,
De moorders hebben tal van slaven
Die op hun wenken vliegen, draven;
Zij bezigen verraad en list;
Gij, onbekend met krijgsgevaren . . . .
Maar laat ik u den afschrik sparen,
Moge u de goede God bewaren
En word' der boosheids doel gemist!

Vertrouwt, vertrouwt op 's Heeren krachten:
De Goliaths, die snorkend lachten,
De herdersknapen trotsch verachtten,
Zij stortten met hun hoogmoed neêr:
Zult gij met eer de wapnen dragen,
Als David moed en sterkte vragen,
Gods hulpe zal uw zwakte schragen,
Die hope geeft ons God de Heer.

Maar mogt zijn wijsheid 't beter denken
U uit den bittren kelk te drenken,
En later eerst zijn Kerk te schenken
De zege, die haar eens verbeidt;

Uw moed, uw strijd, heldhafte zonen,
Zal toch de God des Hemels loonen
Door u met eere te bekroonen
Op aarde en in alle eeuwigheid.

Trekt op, trekt op dan, jongelingen!
Ge ontruk u aan de u dierbre kringen,
Maar duizend, duizend zegeningen
Verzellen u ter eeuwge steê;
Vaarwel, vaarwel, gij roem der braven,
Vaarwel, gij dappere Zouaven,
Ik zal mijn vriendschap voor u staven
Door zegenwensch en zegenbeê.

XXV.

**Lied voor uit Nederland en België
vertrekkende Zouaven.**

Wij jubelen den Paus ter eer, io!
Voor Pius rijze keer op keer, io!
De Vaderlandsche vreugdezang:
Hij leve, leve, leve lang!
Vivat Pio nono!
Vivat Pio nono!

Zijn Vaderstem klinkt ons in 't oor, io!

Wij geven aan dien wenk gehoor, io!

Beschermen wij het Vatikaan,

De roofzucht voert haar benden aan:

Vivat Pio nono!

Vivat Pio nono!

Vaarwel, vaarwel geboortegrond, io!

Wij trekken tegen 't helverbond, io!

Voor Kerk en Paus met moed ten strijd,

Het ongeloof tot schande en spijt.

Vivat Pio nono!

Vivat Pio nono!

Wij rekenen 't een gunstbetoon, io!

Te mogen waken bij den troon io!

Des vorsten, die in rang en staat

Alle aardsche magt te boven gaat.

Vivat Pio nono!

Vivat Pio nono!

Nu nake wie hem dreigen dorst, io!

Wij strijden voor den Priestervorst, io!

En vreezen list noch overmagt

Verzekerd, dat de zege ons wacht.

Vivat Pio nono!

Vivat Pio nono!

Wij steken 't zwaard niet in de scheê, io!
Vóór 't Erfgoed van Sint Petrus vreê io!

En onder Pius' rijksgebied
Een onbedreigde rust geniet.

Vivat Pio nono!

Vivat Pio nono!

Zouaven van het Westerstrand, io!
Van Vlaanderen en Nederland, io!

Bezingen we in de moedertaal
Des Pausen roem en zegepraal!

Vivat Pio nono!

Vivat Pio nono!

Zij, broederen, ons aller zang: io!
Hij leve, leve, leve lang, io!

De Koning met driedubble kroon,
De stedehouder van Gods Zoon!

Vivat Pio nono!

Vivat Pio nono!

XXVI.

**Op het zilveren feestgetijde van
Mgr. Paredis, Bisschop
van Roermond.**

De Bisschop viert zijn zilverfeest,
Dat viert heel Limburg meê:
Gedreven door den zelfden geest,
Vereend in ééne beê,
Omringen wij den Bisschopstroon,
En uit de volle borst
Verrijst de zelfde jubeltoon
Voor Limburgs Priester-vorst.

Wij tooijen ons in feestgewaad,
En met het geurigst groen
Versieren wij èn plein èn straat,
En hangen in festoen
De driekleur naast het violet
Aan eereboog en huis,
Uit eerbied voor de dubbele wet,
Verbeeld door Leeuw en Kruis.

Het feestlicht brandt, het kunstvuur knalt
Den Feesteling ter eer,
De citer speelt, de horen schalt,
De kreet verheft zich weêr:
De Bisschop leve, leve lang,
Hij leve lang, hoezee!
Geen andre wensch, geen andre zang
Op 's Bisschops jubilé.

De HoogEerwaarde Paredis
Hij leve lang, hoezee!
God schenke wat ten zegen is
Aan Roermonds Bisschop meê;
Hij voer' nog lang den Bisschopsstaf
Tot heil van Kerk en Staat,
En smaak' tot gindsche zij van 't graf
Gods gunst in volle maat.

Bindt eenmaal de aarde ons niet meer zaam,
Leeft Ge eens in 't zaligst oord,
Dan, Monseigneur, dan leeft uw naam
In zegning bij ons voort:
Ja, tot het verre nageslacht
Spreekt Gij uit 's Hemels zaal
Door 't feestgeschenk U toegedacht
In Roermonds Kathedraal.

XXVII.

Zegenwensch aan een Priester, bij zijne eerste Heilige Mis.

DEN FEESTELING TOEGESPROKEN DOOR ZIJN
JONGEREN BROEDER.

't Is feest, 't is feest, een dierbren broeder,
Verheven tot den priesterstand
Begroeten wij met onze wenschen
Bij de eerste plegtige offerand!

Eerwaarde broeder, 's Heeren Priester
Bevat ik al den omvang niet
Van 't heilig ambt door U verkozen,
Ontvang den wensch, dien 't hart U biedt.

Wees Priester naar het woord des Heeren,
Steeds ijvrig werkzaam in zijn gaard,
Verspreid het zaad van deugd en godsvrucht
Met volle handen over de aard.

Ga zegnend rond en deel uw gaven,
Ter plaatse waar Ge uw schreden rigt,
Den blinden en verdoolden mede,
Bestraal hen met het goddlijk licht.

Heb rust en vreugd en tijd en zorgen
Voor de U vertrouwde schapen veil;
Uw leven zij een rustloos zwoegen
Voor de eere Gods en 't zielen heil.

Wij bidden U, eerwaarde broeder,
Dien priesterijver smeekend toe,
Begin op Godes hulp vertrouwend
Uw heiligen arbeid wel te moe.

Geluk, geluk dan op uw wegen!
Maar hoor de beê aan U gedaan:
Beveel ons bij uw offeranden
In Gods bescherming gunstig aan.

XXVIII.

Bij de eerste H. Mis van een broeder, die naar een klooster vertrekt.

'k Heb zegen te wenschen, 'k heb zegen te bidden,
Ten gunst van een broeder, die weldra ons midden
Voor immer, ja zeker, voor immer verlaat:
Tot Priester des Heeren eerst gistren geordend,
Reeds vroeger het kleed der versterving aangordend,
Verwacht hem de cel tot zijn stervensuur slaat.

Gij broeder, in liefde tot Jezus verslonden,
Gij hebt U ten dienste des Heeren verbonden
En de eerste maal 't offer des Heeren gevierd:
Dat doet mij U wenschen, dat doet mij ook smeeken,
Dat doet mij op heden een zegenbeê spreken,
Een beê uit het harte ten Hemel gestierd!

Wees, Heer, voor uw Priester, mijn dierbaren broeder,
Wees, Heer, hem tenleider, wees, Heer, hem ten hoeder,
Wees, Heer, hem ten steunsel door 's levens woestijn;
Zoo Gij door uw sterkte zijn zwakheid wilt schragen,
Hij zal dan met eere het priesterkleed dragen,
Hij zal dan een waardige kloosterling zijn.

Dat hopen, dat wenschen, dat bidden wij heden,
Dat blijven mijn vurige broeder-gebeden,
Tot Ge eenmaal uw loopbaan ten eind hebt gebragt,
Tot Gij, door uw armoe en willig versterven,
De kroone der Zaalgen als loone verwerven
En eeuwig zult jublen waar Jezus U wacht.

Geluk nu, o broeder, geluk met uw keuze,
U lokt niet de wereld met de ijdele leuze
Van vrijheid, vooruitgang, genot en vermaak;
De wereld bevordert een nutteloos streven,
Zij doet voor het ijdele, 't verganklijke leven,
En vindt in het Hemelsche zoetheid noch smaak.

Zij acht in haar dwaasheid U, broeder, verloren,
Maar zalig die dwazen, door Jezus verkoren
Om 't offer te deelen van misdaad en schuld!
Ga, broeder, ga, ga dan, geluk met die eere
Te lijden, te strijden met Jezus den Heere,
In 't kleed van versterving en boete gehuld.

De jaren vervliegen, dra eindigt het leven:
Gelukkige broeder, aan 't wereldsche ontheven,
Bij 't sterven verwacht U het zoetste genot;
Ga, ga U in 't klooster ten offer bereiden,
En valt het ons droef van elkander te scheiden
Wij hopen op weêrzien hier boven bij God.

XXIX.

Op den vijftigsten verjaardag van een Parochiepastoor.

DOOR EENIGE KINDEREN ZIJNER PAROCHIE.

De herder, de herder, de herder verjaart,
Zie heden, o herder! deez' kindren vergaard
Om wenschen van zegen te bieden:
Gij hebt U die hulde wel waardig getoond,
Het harte, daar vurige erkentnis in woont,
Voelt daarom die wenschen ontvlieden.

Een herder wiens ijver zoo levendig is,
Die herder verwacht van zijn schaapjes gewis
't Bewijs, dat ze zijner gedenken:
Voorzeker, o herder! het strekt U tot vreugd
Een heilwensch te ontvangen der dankbare jeugd,
Aan wie Gij uw zorgen wilt schenken.

Al zijn onze woorden in dichtmaat gesteld,
Zij kunnen de vreugde, die U wordt gespeld,
Op verre naar waarde niet malen:
Geen heilbeê, die 't harte voor U niet bevat,
Geen zegen hierboven, op aarde geen schat,
Of mildrijk zal die U bestralen.

Verhoore de Hemel 't eenvoudig gebed
Van kindren door U in de zalige wet
Van godsdienst en deugd onderwezen;
Dan biedt U deze aarde het zoetste geneugt,
Dan rijst eens uw ziele ter Hemelsche vreugd,
En worde daar zalig geprezen.

Dat wenschen, dat bidden wij heden het meest,
Dat smeeken wij dubbel op 't huidige feest,
Het feest van uw vijftigst verjaren;
Opdat Gij van kwellen en onspoeden vrij,
Als ware U de bloeitijd des levens nabij,
Uw ijver en kracht moogt bewaren.

Wij knielen nu biddend, de handen te zaam,
En vragen in 's Heeren aanbidlijken naam
Dat 's Hemels genade U bestrale;
Dat Ge eenmaal aan 't eind van uw arbeid genaakt,
De zoete geneugten der Zaligen smaakt,
En 't eeuwige licht U bestrale!

XXX.

Verjaardagswenschen aan een Pastoor.

Dankbaar opziend naar den Hemel,
Die U weder heeft gespaard,
Bied ik U mijn wensch, Eerwaarde,
Op den dag dat Gij verjaart.

Wat Gij voor mijn dierbare ouders
Jaren lang reeds zijt geweest,
Dat, dat maakt ons uw verjaren
Tot een dank- en jubelfeest.

Zouden wij den Heer niet prijzen,
Nu Gij weder jarig zijt,
Gij, die U van ganscher harte
Onzer ziel ten heile wijdt!

Ja, wij jublen, U ter eere,
Luide klinkt ons lofgezag:
Leef, beminde, trouwe Herder,
Leef nog jaren, jaren lang!

Spare God uw dierbaar leven,
Tot Gij door volmaakte deugd,
Rijp geworden voor den Hemel,
Inga in der Zaalgen vreugd!

XXXI.

Op den verjaardag van een Parochiepastoor.

Zie, ik nader met een dichtje!
Ook uit naam van Va en Moe
Wensch ik U, Eerwaarde Herder,
Zegen op uw jaarfeest toe.
Meer dan mijn verstand bevatten,
Meer dan ik beschrijven kan,
Hebben wij, naast God, te danken
Aan uw zorgen, goede man.
Daarom zijn de wenschen, heden
Voor uw welzijn opgegaan,
Welgemeende zegenbeden:
Hoore God ze gunstig aan!

Leeft Gij nog een reeks van jaren,
Voert Gij zondaars op het spoor
Van geluk en deugden weder,
Eeuwig heil wachte U daarvoor!
Blijve dit uw heilig streven,
Zij dat loon U ook bereid,
Zegen schenkt U dan de toekomst,
Zegen ook in eeuwigheid.

XXXII.

**Verjaardagswensch aan een Pastoor door
eenige Parochiekinderen.**

Waardig Priester, trouwe Herder,
Die van daag uw jaarfeest viert,
Nedrig bieden wij het wenschje,
Welgemeend U toegestierd.
Leef nog lang, zoo spreekt ons harte,
Als een Herder trouw in wacht,
Dapper wakend voor uw schapen,
Tegen booze list en magt.
Hoed ons, uw beminde kindren,
Hoed ons door uw wijs beleid,
Voer ons door uw leer en voorbeeld
Op den weg der Zaligheid.

Wint Gij dus ons aller zielen
Voor het schoone rijk van God,
Dan, dan moogt Gij wisser hopen
Op het Hemelsch vreugdgenot.

XXXIII.

Op het naamfeest van de Eerwaarde Moeder van een geestelijk gesticht.

Zie ons hier, Eerwaarde Moeder,
Opgeruimd en blij van geest;
Uw patroondag is ons, kindren,
Zeker ook een vreugdefeest:
Opgeruimd en wel te moe,
Wenschen we U Gods zegen toe.
Zegen zal U steeds bestralen,
Moeder van dit liefdesticht;
Godes gunst zal U verzellen,
Waar Gij ooit uw schreden rigt:
De aarde, vaak een rampwoestijn,
Zal voor U een Eden zijn!

God ter eere zult Gij wandlen,
Heel den tijd uws levens door;
Stichtend zal uw voorbeeld wezen,
Voor uw waardig zustren koor.

En de U toevertrouwde jeugd,
Heilge Gij door ware deugd.

Zoo verwerve Gij, al wandlend
Op het enge levenspad,
Bij een vreedzaam vergenoegen,
Neen, geen ijdlen aardschen schat,
Maar een schat die nooit vergaat,
Ook niet als uw sterfuur slaat.

Dan, dan ga Gij jublend henen,
Daar wáár uw Patrone U wacht,
Om er eeuwig feest te vieren,
En de kroon U toegedacht
Aan te nemen uit Gods hand,
In het Hemelsch Vaderland!

XXXIV.

Legende van den H. Christoffel.

Eeuwen, eeuwen lang geleden,
Leefde een krijgsman aan het hof
Van een magtig, dapper koning,
Vorst en volk tot roem en lof.

Eerzucht deed hem dienaar wezen
Van den vorst het meest vervaard,
Dan den koensten, rijksten, grootsten
Van de vorsten dezer aard.

Eerzucht dreef hem zich te scharen
Onder satans legervaan:
„Satan,” zegt hij, „en zijn dappren
Kan geen aardsche magt weêrstaan.”

„Satan is de vorst der vorsten,
Niemand is aan hem gelijk,
Satan is de god der goden,
Grensloos is zijn koningrijk.”

Satan volgt hij op zijn togten,
Satan blijft hij op het spoor,
Langs oneffen, duistre wegen,
Kreupelhout en bosschen door.

„Altijd, altijd kronkelpaden!”
Spreekt des duivels nieuwe knecht,
„Laat ons gindsche heirbaan kiezen,
Met paleizen schoon en hecht.”

Satan houdt het oor gesloten;
„Heer!” roept nu de krijgsmann uit,
„Zie wat trotsche torenspitsen,
„Hoor wat deftig maatgeluid!”

„Domme,” zijn des satans woorden,
„k Vloek dat doffe klokgebrom,
'k Vloek die hooge torenspitsen,
Daarom gaan mijn wegen krom.”

Satan week al meer ter zijde:
Eerzucht dreef den krijgsman aan
Voorwaarts, voorwaarts in de dienste
Van meer magtig vorst te gaan.

~~~~~

Aan den voet eens grijzen Priesters,
Ligt een man van forschen bouw,
Tranen glinstren in zijn oogen,
Heel zijn wezen teekent rouw.

God alleen, almachtig Schepper,
Zal hij dienen als zijn Heer;
Waarom kende hij den Vader,
Zoon en Heiligen Geest niet eer!

Willig, willig zal hij boeten,
Voor zijn blinde hoovaardij,
Door vernedring en versterving
In de diepste woestenij.

~~~~~

Aan een vloed met felle strooming
Leeft een boetend kluzenaar,
Forsch van leden en gestalte
Of hij Jacobs broeder waar'!

Vroeger had hij roem en eere
Op het slagveld nagejaagd,
Zie nu, hoe hij ouden, zwakken
Door de felle strooming draagt.

God te dienen door versterving,
Liefde en ootmoed is de leus,
Is het duurzaam, heilig streven
Van den fieren waterreus.

~~~~~
Najaar was het, en de stormen
Joegen 't zwalpend nat omhoog,
Toen een knaap, bij laten avond,
's Kluisnaars woning binnentoo.

„Reprobus (1), ik wil nog over!”
Roept de kleine zwakke knaap,
En die beê, niet meer hersproken,
Wekt den boetling uit den slaap.

---

(1) De lezer zij oplettend den klemtoon aan den
eersten lettergreep te geven.

Reprobus voert ras het knaapje
Henen op zijn breeden rug;
Met een last, zoo ligt bevonden,
Ging de reize wondervlug.

Maar, o Hemel, altijd zwaarder,
Altijd zwaarder wordt de vracht:
„'t Is al droeg ik gansch de wereld!”
Spreekt de kluisnaar schier in klagt.

„Niet de wereld, maar haar Schepper,”
Zegt het knaapje op zoeten toon,
„Komt gij uwe dienst te leenen,
Daarom wacht u 't schoonste loon.”

„Christophorus zult gij heeten (1),
Reprobus niet langer meer!
Ga, verkond mijn leer den volken,
Doe hen leven mij ter eer.”

't Kind verdween ter zelfder stonde:
Naar zijn heilig, godlijk woord,
Trok Christoffel Christus prekend
Rustloos rond van oord tot oord.

---

(1) De legende zegt, dat het kind tegelijker tijd
Christoffel zou gedoopt hebben.

't Heidendom ontvlamde in woede,
Sloeg zijn heiligschenge hand,
Onder wreede martelingen,
Aan den trouwen Godsgezant.

En de heidensch ruwe krijger
Later Christen, kluizenaar,
Stierf, des Heeren lof verbreidend,
Als Belijder-Martelaar.

Aan een vloed met felle strooming
Ligt een stad met kathedraal,
Op haar hooge torenspitse
Prijkt een standbeeld van metaal.

't Is het eerbeeld van Christoffel,
Van het godlijk Kind verzeld;
Onder hoede van dien Heilge
Zijn èn stad èn kerk gesteld.

Trouwvol waakt de Christusdrager,
En toen elders Christus' leer
Door hervorming werd verdrongen,
Bleef ze in Roermond hoog in eer.

Nog, nog bloeit de Kerk in luister,
Roermond is de bisschopsstad
Waar de godsdienst is behouden,
Als de schoonste, dierste schat.

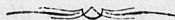
Zie, geloovig neergebogen,
Roept het volk Christoffel aan,
Dat zijn voerspraak Christus' leere
Bloeiende doe voortbestaan.

17
Nog, nog bleef de Kerk in leijer
leermond is de klassen
Want de godsdienst is behouden
We de kerkste, dieste acht.

Zie, geoorde neydeboran
leopt het volk Christoffel van
het zijn roepers Christus leer
* bligende doe verbestaan.

INHOUD.

	BLADZ.
I. Het heilig Kruisteeken	7
WIJZE: <i>Laten wij ons nederbuigen.</i> (Lied ter eere van het H. Sacrament, voorkomende in het boekje getiteld: <i>Kevelaarsche Devotie</i>).	
II. Het Kindje Jezus	8
WIJZE: <i>Toen het menschdom was ver-</i> <i>loren.</i> (Officiën der Broederschap van het H. Hart van Maria).	
III. De Heilige Familie	9
WIJZE: <i>O beeld der schoone liefde.</i> (Lied ter eere van Maria, voorkomende in het boekje van de Aartsbroeder- schap der H. Familie).	
IV. Meimaandsliedje.	11
WIJZE: <i>Veni Creator Spiritus; ook</i> <i>Conditior alme siderum.</i>	
V. Meimaandslied voor de Leden van de Broederschap van O. L. V. der Zieken, opgericht in de Kapel van O. L. V. in 't Zand bij Roermond	12
WIJZE: <i>Laat ons Moeder van den Heer.</i> (Officiën der Broederschap van het H. Hart van Maria).	

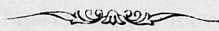
	BLADZ.
VI. Eerelied tot den H. Jozef	14
WIJZE: <i>Stabat Mater.</i>	
VII. De Heilige Anna	15
WIJZE: <i>Pange lingua gloriosi.</i>	
VIII. De Heilige Joannes	16
WIJZE: <i>O Heer, wil ons ontfermen.</i> (Litane van de H. Moeder Gods, voorkomende in <i>Kevelaarsche Devotie</i>).	
IX. De Heilige Hippolytus, patroon der stad Delft	18
X. De Heilige Cecilia	19
WIJZE: <i>Wees gegroet op kindertoon.</i>	
XI. De Heilige Ursula	21
WIJZE: <i>Daar is geen beter land op aarde.</i> (Kindergedichtjes op gemak- kelijke zangwijzen).	
XII. Lofzang tot den H. Franciscus de Sales	22
WIJZE: <i>Laat nu de aarde op blijden toon.</i> (Officiën, enz.).	
XIII. De Heilige Martelaars van Gorcum.	24
XIV. Smeekbede tot den H. Rochus . .	27
WIJZE: <i>Ik geloof uw openbaring.</i> (Offi- ciën, enz.).	
XV. Het Allerheiligenfeest	27
WIJZE als XII.	
XVI. Loflied tot het Kindje Jezus . . .	29
WIJZE: <i>Lieve Moeder van den Heer,</i> (Jubellied van Maria, onbevlekt ont- vangen).	

	BLADZ.
XVII.	Het Angelus-Klokje 30
XVIII.	Het Scheepje van Petrus 31
XIX.	Een drietal Offerbeden 33
XX.	Bij de H. Kommunie 34
XXI.	Na eene retraite gehouden voor de bezochten eener Vincentius- Vereeniging. 36
	WIJZE: Als X.
XXII.	God 38
XXIII.	Heer, uw wil geschiede! 39
XXIV.	Afscheidsgroete aan de Pauselijke Zouaven 41
XXV.	Lied voor uit Nederland en België vertrekkende Zouaven 43
	WIJZE: <i>Al is ons Prinsje nog zoo klein.</i>
XXVI.	Op het zilveren feestgetijde van Mgr. Paredis, Bisschop van Roer- mond. 46
	WIJZE: <i>Wien Néêrl. bloed.</i>
XXVII.	Zegenwensch aan een Priester, bij zijne eerste Heilige Mis, den fees- teling toegesproken door zijn jon- geren broeder 48
XXVIII.	Bij de eerste H. Mis van een broeder, die naar een klooster vertrekt 49
XXIX.	Op den vijftigsten verjaardag van een Parochiepastoor, door eenige kinderen zijner Parochie 51

~~IV~~
~~VI.~~

INHOUD.

	BLADZ.
XXX. Verjaarswensch aan een Pastoor .	53
XXXI. Op den verjaarswensch van een Parochiepastoor	54
XXXII. Verjaarswensch aan een Pastoor door eenige Parochiekinderen	55
XXXIII. Op het naamfeest van de Eer- waarde Moeder van een geestelijk gesticht	66
XXXIV. Legende van den H. Christoffel.	67

*Dit bundeltje Gedichtjes, mag als nuttig voor
de Katholieke jeugd enz. gedrukt worden.*

De Biss. van Roermond,

22 Mei 1868.

J. A. PAREDIS.

